

prima instanță: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău (Al. Spoială)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, S. Gîrbu, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sălcioara-Vascau”, reprezentată de avocatul Leșan Nicolae,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sălcioara-Vascau” împotriva Nataliei Ursu-Braguța, executorului judecătoresc Ghețiu Liudmila, Serviciului Vamal, Judecătoria Centru mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sălcioara-Vascau” și admis apelul declarat de Ghețiu Liudmila, a fost casată în parte hotărârea din 30 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri,

c o n s t a ț ă :

La 15 ianuarie 2015 SRL „Sălcioara-Vascau” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Ursu-Braguța și executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin încheierea executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu din 18 iulie 2013 a fost primit spre executare documentul executoriu nr.2-317/12 din 14 noiembrie 2012 emis de Judecătoria Centru, mun. Chișinău privind încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Sălcioara-Vascau” în beneficiul Nataliei Ursu-Braguța a datoriei în sumă de 84 162 de dolari SUA.

Totodată, prin încheierea executorului judecătoresc din 18 iulie 2013 nr.023-254/13 a fost aplicat sechestru pe suma de 84 162 de dolari SUA din conturile debitorului Societății cu Răspundere Limitată „Sălcioara-Vascau” deținute în băncile din Republica Moldova, au fost aplicate măsuri de asigurare privind obligarea organelor competente de a înștiința ce bunuri mobile și imobile deține Societatea cu Răspundere Limitată „Sălcioara-Vascau”, fiind dispusă interzicerea de a le înstrăina.

De asemenea, Serviciul Vamal a fost obligat să înștiințeze executorul judecătoresc dacă SRL „Sălcioara-Vascau” a înregistrat anumite operațiuni de import/export a bunurilor materiale în perioada anilor 2009-2011, totodată fiind interzis Serviciului Vamal de a efectua anumite operațiuni de import/export de

către SRL „Sălcioara-Vasca”, iar în cazul importului sau exportului să dispună reținerea bunurilor materiale.

A menționat reclamantul că la 17 august 2013 în adresa executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu a fost expediată o cerere privind ridicarea interdicțiilor aplicate prin încheierea din 18 iulie 2013, fiind informat că în caz de refuz, debitorul va suporta prejudiciu material, iar executorul judecătoresc și creditorul Natalia Ursu-Braguța vor urma să-l restituie.

Reclamantul a specificat că în cererea adresată executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu a indicat că la vamă este reținut un automobil cu marfa ce aparține SRL „Sălcioara-Vasca”, iar prin aplicarea interdicțiilor, întreprinderii i se cauzează un prejudiciu material.

Prin răspunsul executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu din 19 august 2013 a fost refuzată ridicarea interdicțiilor aplicate, deoarece întru demonstrarea celor expuse în cerere nu au fost anexate careva probe care ar confirma valoarea bunurilor sechestrate, proprietarul automobilului reținut cu marfă, precum și care este valoarea acestuia.

Încheierea executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu din 18 iulie 2013 privind aplicarea interdicției de import/export a fost contestată, iar prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 4 iunie 2014 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Reclamantul a relatat că unul din obiectul principal de activitate a SRL „Sălcioara-Vasca” este fabricarea celulozei, hârtiei și cartonului.

În urma aplicării interdicțiilor de către executorul judecătoresc, la 18 iulie 2013, a fost reținut colorantul pentru industria hârtiei (Pergasol Red 2B-Z Liquid) în cantitate 1000 de kg. Colorantul pentru industria hârtiei în cantitate de 1 000 de kg a fost procurat de la SRL „General Intermed” cu sediul în România, iar acest fapt se confirmă prin factura învoce nr. 20 din 13 august 2013, conform căreia 1000 de kg de colorant pentru industria hârtiei constituie suma de 5600 de euro, echivalentul în lei 95 075 de lei.

Pentru transportarea colorantului în Republica Moldova, SRL „Sălcioara-Vasca” a încheiat cu SRL „ Deltrans Grup” contract de transport, iar pentru serviciile de transport a fost achitată suma de 3 200 de lei.

La 25 iunie 2014 a înaintat repetat cererea în adresa executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu privind anularea interdicțiilor aplicate prin încheierea din 18 iulie 2013.

Prin încheierea executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu din 25 iunie 2014 a fost dispusă anularea măsurilor de asigurare aplicate.

Reclamantul a susținut că potrivit raportului de expertiză nr. 0363830 din 30 iulie 2014 efectuat de către Camera de Comerț și Industrie s-a stabilit că termenul de expirare a colorantului este de 3 decembrie 2013.

Potrivit actului de control nr. 084211 din 6 august 2014, Agenția Ecologică Chișinău a dispus nimicirea colorantului pentru industria hârtiei în legătură cu expirarea termenului de valabilitate.

La 12 august 2014 SRL „Sălcioara-Vasca” (comandatar) și SRL „Vanis-Prim” (executor) au încheiat contractul nr. 35/2014 prin care executorul s-a obligat să nimicească colorantul pentru industria hârtiei.

Consideră reclamantul că prin acțiunile creditorului Natalia Ursu-Braguța și executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 116 992 de lei, ce constă din prețul colorantului – 5600 euro echivalentul a 95 075,12 lei, serviciile de transportare a colorantului – 3200 lei, raportul de expertiză – 960 de lei, serviciile Agenției Ecologice Chișinău – 507 lei, nimicirea colorantului – 13 200 lei și serviciile de depozitare – 4500 lei.

SRL „Sălcioara-Vasca” a solicitat încasarea din contul Nataliei Ursu-Braguța, executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu, Serviciului Vamal și Judecătoriei Centru mun. Chișinău în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 116 992 de lei și a cheltuielilor de judecată (f.d. 65-68, vol. I).

Prin încheierea din 10 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea înaintată de SRL „Sălcioara-Vasca”, fiind strămutată cauza la Judecătoria Ciocana mun. Chișinău, întrucât Judecătoria Centru mun. Chișinău în calitate de instanță care deține competența jurisdicțională de a soluționa cauza a fost atrasă în proces în calitate de pîrît (f.d. 93-94, vol. I).

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu în beneficiul SRL „Sălcioara-Vasca” prejudiciu material în sumă de 116 992 de lei. În rest, acțiunea în partea încasării prejudiciului material din contul Nataliei Ursu-Braguța, Serviciului Vamal și Judecătoriei Centru mun. Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost încasat din contul executorului judecătoresc Liudmila Ghețiu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 3509,76 de lei.

Prin decizia din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Sălcioara-Vasca”, a fost admis apelul depus de executorul judecătoresc Liudmila Ghețiu, a fost casată hotărârea din 30 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău în partea admiterii acțiunii și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii. În rest hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016 în partea respingerii acțiunii cu privire la încasarea din contul Nataliei Ursu-Braguța, Serviciului Vamal și Judecătoriei Centru mun. Chișinău a prejudiciului material a fost menținută (f.d. 15-27, Vol. II).

Prin decizia din 04 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de SRL „Sălcioara-Vasca”, a fost casată integral decizia din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Sălcioara-Vasca” și admis apelul declarat de Ghețiu Liudmila, a fost casată hotărârea din 30 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău în partea în care s-a dispus încasarea de la executorul judecătoresc Ghețiu Liudmila în beneficiul SRL „Sălcioara-Vasca” a prejudiciului în mărime de 116 992 de lei și în partea în care s-a dispus încasarea de la executorul judecătoresc Ghețiu Liudmila în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 3509 lei, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în partea dată. În rest, hotărârea din 30 noiembrie 2016 în partea prin s-a respins acțiunea în privința Nataliei Ursu-Braguța, Serviciul Vamal și Judecătoriei Centru mun. Chișinău a fost menținută.

La 14 mai 2018, în termenul prevăzut de lege, SRL „Sălcioara-Vascan”, reprezentată de avocatul Leșan Nicolae, a declarat recurs împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a ei și casarea în parte a hotărârii primei instanțe, în partea prin care a fost respinsă acțiunea împotriva Nataliei Ursu-Braguța Natalia, Serviciul Vamal și Judecătoria Centru mun. Chișinău și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii, iar decizia instanței de apel este lipsită de o motivație necesară.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sălcioara-Vascan”, reprezentată de avocatul Leșan Nicolae, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sălcioara-Vascan”, reprezentată de avocatul Leșan Nicolae, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sălcioara-Vascan”, reprezentată de avocatul Leșan Nicolae.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sălcioara-Vascan”, reprezentată de avocatul Leșan Nicolae, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru